

80

2020.52.hét

Kedd 792-801

ENNEK A TESTNEK A FEJE: KRISZTUS

792 Krisztus "az Egyház testének a Feje" (Kol 1,18). Ő a teremtés és a megváltás forrása. Fölemelkedvén az Atya dicsőségébe, "övé az elsőség mindenben" (Kol 1,18), főként az Egyházban, mely által kiterjeszti uralmát mindenre:

793 Egyesít minket az Ő húsvétjával: minden tagnak törekednie kell arra, hogy hasonlóvá váljék Őhöz, "amíg Krisztus ki nem alakul bennünk" (Gal 4,19). "Ezért fölvetetünk az Ő életének misztériumaiba, (...) mint test a főhöz társulunk szenvedéseihez, együtt szenvedvén Vele, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk." [\[235\]](#)

794 Gondoskodik növekedésünkről: [\[236\]](#) Annak érdekében, hogy mint Fejünkhöz föl tudjunk hozzá nőni, [\[237\]](#) Krisztus ellátja Testét, az Egyházat ajándékokkal és szolgálatokkal, melyek által előbbre segítjük egymást az üdvösség útján.

795 Krisztus és az Egyház tehát a "teljes Krisztus". Az Egyház egy Krisztussal. A szentek ennek az egységnek nagyon elevenen tudatában vannak:

"Ujjongjunk tehát és adjunk hálát, mert nem csupán kereszténnyé, hanem Krisztussá lettünk. Értitek-e, testvérek, fölöttünk a Fő, Isten kegyelmét? Csodálkozzatok, örvendjete, Krisztussá lettünk. Ha ugyanis Ő a Fő, és mi a tagok; akkor a teljes ember Ő és mi. (...) Krisztus teljessége tehát a Fő és a tagok. Mi a Fő és a tagok? Krisztus és az Egyház." [\[238\]](#)

"A mi Megváltónk egy személynek bizonyul a szent Egyházzal, melyet fölvelt." [\[239\]](#)

"A Fő és a tagok szinte egy és ugyanaz a misztikus személy." [\[240\]](#)

A szent hittanítók által tanított hit és a hívők egészséges hitérzéke nyivánul meg Szent Johanna bíráihoz intézett szavában: "Jézusról és az Egyházzal azt gondolom, hogy egyek, és hogy ebből nem kell kérdést csinálni". [\[241\]](#)

AZ EGYHÁZ KRISZTUS MENYASSZONYA

796 Krisztus és az Egyház, a Fő és a test tagjainak egysége magában foglalja a kettő megkülönböztetését is egy személyes kapcsolatban. Ezt gyakran a vőlegény és menyasszony képével fejezik ki. A 'Krisztus az Egyház vőlegénye' képet a próféták előkészítették és Keresztelő János meghirdette. [242] Az Úr önmagát "a Vőlegénynek" nevezi. [243] Az Apostol az Egyházat és minden hívőt, testének tagját, úgy mutatja be, mint menyasszonyt, akit ő Krisztussal, az Úrral "eljegyzett", hogy egy Lélek legyen vele. [244] Az Egyház a szeplőtelen Bárány szeplőtelen menyasszonya, [245] akit "Krisztus szeretett", akiért odaadta önmagát, hogy "megszentelje őt" (Ef 5,26), akit örök szövetséggel magához kapcsolt, és úgy gondoskodik róla állandóan, mint a saját testéről. [246]

"A teljes Krisztus, Fő és Test, sokból egy. (...) Akár a Fő beszél, akár a tagok beszélnek, Krisztus szól: beszél a Fő nevében és beszél a test nevében. De mi mondatott? »Ketten egy testben lesznek. Nagy titok ez, én Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatom« (Ef 5,31--32). És maga az Úr mondja az Evangéliumban: »Tehát már nem ketten vannak, hanem egy test« (Mt 19,6). Mert, miként tudjátok, a két személy újra egy lesz a házastársi egyesülésben. (...) »Vőlegénynek« mondja magát a Fő, és »menyasszonynak« a test nevében." [247]

III. Az Egyház -- a Szentlélek temploma

797 "Ami a szellemünk, azaz a lelkünk a tagjainknak, az a Szentlélek Krisztus tagjainak, Krisztus testének, ami az Egyház." [248] "Krisztus Lelkének mint láthatatlan principiumnak azt is tulajdonítanunk kell, hogy a test minden része mind egymással, mind a magasztos Fővel kapcsolatban van, mert a Szentlélek teljesen a Főben, és teljesen az egyes tagokban van." [249] A Szentlélek az Egyházat "az élő Isten templomává" teszi (2Kor 6,16). [250]

"Ez az isteni ajándék az Egyházra bízott. (...) Benne tétetett le a Krisztussal való közösség, azaz a Szentlélek, a romolhatatlanság foglалója, hitünk megerősítése, az Istenhez vezető égi létra. (...) Ahol az Egyház, ott van Isten Lelke is; és ahol Isten Lelke, ott van az Egyház és minden kegyelem." [251]

798 A Szentlélek "tekintendő a test minden részében mindenfajta élet- és valóban üdvös tevékenység principiumának." [252] Sokféle módon tevékenykedik az egész test épülésére a szeretetben: [253] Isten Igéje által, akinek "van hatalma építeni" (ApCsel 20,32), a keresztség által, mellyel Ő alkotja Krisztus testét; [254] a szentségek által, melyek gyarapítják és gyógyítják Krisztus tagjait; az "apostolok kegyelme által", mely "kiemelkedik" az Ő ajándékai közül, [255] az erények által, melyek segítenek jót cselekedni, végül sokféle különleges kegyelem által (melyeket karizmáknak neveznek), melyekkel Ő teszi "alkalmassá és készségessé" a hívőket "különböző tevékenységek vagy hivatalok vállalására az Egyház megújodása és továbbépítése érdekében". [256]

A KARIZMÁK

799 A karizmák, akár rendkívüliek, akár egyszerűek és szerények, a Szentlélek kegyelmei, melyeknek közvetlenül vagy közvetve egyházi haszna van, amennyiben az Egyház épülésére, az ember javára és a világ szükségleteinek enyhítésére vannak rendelve.

800 A karizmákat hálával kell fogadnia annak is, aki kapja, de az Egyház minden tagjának is. Csodálatos kegyelmi gazdagságot jelentenek Krisztus egész testének apostoli életereje és életszentsége számára; mindaddig, amíg olyan ajándékokról van szó, melyek valóban a Szentlélektől származnak, és úgy élnek velük, hogy az teljesen megfelel ugyanazon Szentlélek hiteles indításainak, azaz a szeretet szerint, ami a karizmák igazi mértéke. [\[257\]](#)

801 Ebben az értelemben a karizmák megítélése mindig szükséges. Egyetlen karizma sem vétetik ki az Egyház pásztoraival való kapcsolatból és az irántuk való engedelmességből. "Elsősorban rájuk tartozik, hogy a Lelket ki ne oltsák, hanem mindent mérlegeljenek, és a jót tartsák meg", [\[258\]](#) hogy minden karizma a maga sajátosságával és komplementaritásával működjön együtt, "hogyan használjon" (1Kor 12,7). [\[259\]](#)